

A kincset féltem, hasztalan,
az Isten bízta rám,
Istent féltem, vigasztalan,
mert szavát szólta szám.

ESTE

Ó könnyebb volt a tél, mint a tavasz,
a csonttörő hideg, a vigasztalan ég.
Szobába zárt dolgozni. Szorgalmas kis világ,
Szelídfényű kis napja íróasztalon ég.

De most csak fulladozva merülök fel a feltárt
ablakon beözönlő langyos tavaszi estbe,
fényes fekete hullám, napringató setét!
A lámpa belesáppadt szerepéből kiesve.

Dolgozni kellene, jaj, most dolgozni kell még,
vagy kétszer arculütni a sunyiképű holdat,
kurrogni mint a kandúr, párbajozni a réten,
jajj, a fekete vízár elsodorta a tollat!

RAICS ISTVÁN:

ÚTRAVALÓ

Hegy szellő legyen társad
messzi úton, vándorlásban;
ha már bennem csatlakoznál,
ne csatlakozz sose másban.

Hold karéja dédelgessen,
ezüst moha zsenge ágyat
adjon alád s kit kerestél,
végezetül megtaláljad.

Hűvös csermely oltsa szomjad,
fák gyümölcse néked érjen,
ki eddig gonosz volt hozzád,
szíves szavakkal becézzen.

Hajnalórán madár füttye
édesítse meg szendered,
angyal szeme ne vessen rád
és Isten vezesse kezed.